

Arbeiði til allar hendur

Gunnar Staksá
valevni
í Suðurstreymoy

Javnaðarflokkurin hevur altíð lagt dent á at skapa arbeiði til allar hendur, bæði á sjógvi og landi. Og demokratiska sosialisman ásannar, at øll hava javnbjóðis rættindi til arbeiði, uttan mun til hvar í landinum ein býr. Arbeiðsloysi er ein overhonds stóruspurningur í nógvum londum, eina mest í teimum reint kapitalistisku londunum, meðan hesin spurningur er munandi minni í teimum londum (Vesturtýskland), har sosialistisk politikkurin hevur havt avgerandi árin á leiðslu samfagsins.

Hóast arbeiðsloysi her hjá okkum hevur verið rættuliga lítið, fyrri ikki at siga onki hesi seinastu árin, so er spurningurin tó ikki heilt ókendur. Arbeiðsloysi er eitt eyðkenni fyrri tey kapitalistisku londini, har tað einans liggur

í hondum á privatum spekulantum at seta arbeiðsskapandi virkir á stovn.

Sum vituligt er, spyrja hesir ikki eftir, hvar arbeiðsloysi er og, hvar tøvir er á arbeiðsskapandi virkjum. Teir leggja virki soleiðis, at tað gevur teimum sjálvum størsta vinning. Hetta verður úrlitið av privatkapital-vinnulivs-útbyggingini, meðan teir menn, sum fólkid hevur valt, ikki mega blanda seg uppi, men bert skulu verða tøkir, tá tað ræður um at geva hesum spekulantum allar eftirlótar.

Javnaðarleiðslan borgar fyrri eini skilagóðari vinnulivsútbygging. Málið verður tí ein størri og sterkari javnaðarflokkur í Føroyum, og hann kunnu vit fáa 8. November. Fylkist tí um javnaðarflokkinn, gev javnaðarflokkinum tina atkvøðu til Løgtingsval.

Tryggjan av verandi arbeiðsplássum

Tað má standa øllum greitt, at hetta valið kanska meira enn nakað annað hevur avgjórðning ikki bara tí, at verandi samgonguflokkar gjerdust ósamdir, ikki kundi semjast, ikki bara um eina ferðætlan, nei tað vóru mótsetningar á so mongum øðrum økjum eisini.

Tað kom týðuliga fram undir samráðingunum, at her vóru mótsetningar, sum ikki kunnu greiðast, og í Glæðustrok hevur jú Jógvan Sundstein fyrri fólkaflokkinn sagt, at verandi samgonga ikki verður veruleiki í bræði.

Tí er tað av avgjórðning, at veljarin ger upp við seg sjálvan: vil tú hava ferdan politikk, sum gagnar heildini, gagnar arbeiðarafjöldini so er bara eitt alternativ, og tað er at velja Javnaðarflokkinn.

Min flokkur vil taka ábyrgd, sum hann er vanur og sum hann hevur gjørt nú í mong ár.

At vit hava sitið við ábyrgd í tey mongu árin, hevur máað burtur av flokkinum, tí ábyrgdin kostar. Men hon hevur verið neyðug, tí uttan hana høvdu vit heldur ikki kunnað framt tey tiltøk, sum eru framt, og her

hugsi eg um tey arbeiðsskapandi virkini, sum eru tykkara.

Men fyrri at halda áfram fyrri at tryggja, at hesi virkir ikki gleppa okkum og tykkum av hondum er avgerandi, at tú sum veljari gevur okkum álitisvátan tina.

Fyrri okkum í norðara parti í Suðuroy, sum í mong ár hava livað við almennum investeringum, skula veljararnir gera sær greitt, at um tann formur, sum brúktur er her hjá okkum, ikki var møguligur, so hevði arbeiðsloysi verið 100%, og um tann borgarliga andstøðan verður við yvirlutan við hetta valið, verða avleiðingararnar tað.

Tá verður tungt at liva í hvussu er hjá okkum, og hjá tykkum sum arbeiðsskapandi virkini eiga. Her hugsi eg um tað trygging, sum virkið hevur í samband við arbeiðsløn, fiskakeyp v.m.

Hetta verður ikki so trygt við einum borgarligum meiriluta, tí tað er imóti teirra stevnumið.

So er at spyrja seg sjálvan, um ein skal lata tað møgulu misnøgd við avgerðum, sum eru gingnar imóti í einstøkum føri, lata tað verða við til at missa

ta veruliga ávirkan, sum tit nú hava, og minnst skal til at við hesari ávirkan, sum tit idag hava, eru framt tiltøk arbeiðsskapandi, til gagns fyrri mong timalønt.

Arbeiðarafeløgin hava sanniliga sett til, tí tey hava tað sum sitt aðalmál at tryggja mest møguligt arbeiði.

Vit hava og tit hava ávirkan, men um ein verulig broyting hendur á tingi, soleiðis at javnaðarflokkurin ikki fær møguleika at vera við í einari samgongu, tá fer at standa á gomlum kongum.

Tí vit hava roynt hin formin, og vit eiga ikki at gloyma, hvat hann hevur kostað okkum og okkara samfelag.

Hugsa vit um norðara part av Suðuroy, so veit arbeiðarafjeldin, hvat hendi undir borgarligum stýri. Eitt borgarligt stýri sum fekk valið, tí at misnøgd var imillum tykkum veljarar, tit eiga ikki at gloyma, hvat hetta kostaði tykkum.

Tit hava í felag reist tykkum eitt arbeiðsskapandi virki, og til virkið eru fingnir tveir trolarar. Hetta kundi ikki verið framt, um vit ikki høvdu ávirkan bæði á tingi, í

Sverre Midjord
valevni
í Suðuroy

landastýrinum og lokalt. Skal ein misnøgd nú verða við til at máa støðið undan teimum ómetaligu virðum, sum tit eiga.

Avgerðin er tykkara. Arbeiðsmenn og kvinnur í norðara parti av Suðuroy, tit hava skapt tykkum eitt trygt arbeiðspláss, sum er tykkara.

Vilja tit tryggja tí framhaldandi útbyggingarmøguleika, vilja tit vera við til at verja tykkara egna áhugamál, so velja tit Javnaðarflokkinn.

Einasti tryggileiki fyrri framhaldandi virkisfúsn í norðara parti av Suðuroy er tykkara egna virki.

Betur er sjálvur at eiga enn bróður at biðja, og hesa støðu tryggjar tú einans við at velja Javnaðarflokkinn ella eitt av umboðum hansara, tí tey eru umboð tykkara.

Eingin kúgan ella kommunisma men demokratisk javnrættindi

Í øllum politiskum orðskifti verður roynt at finna felagsnevningar fyrri bólkir í samfelagnum.

Hetta fyrri at skira hesar bólkir fyrri nærum øll hugsandi fyrirbrigdi. Ella fyrri at hefta onkra ræðumynd, sum skal brúkast sum »politisk upplýsing«.

Hesin siður er eisini komin inn í blaðheimin her á landi.

Í longri tíð hevur ein sæð, hvussu orðið sosialisma er sett javnt við kommunismu. Síðan verður greitt frá øllum ræðuleikum, sum valda eystan jarntjaldi. Tí har ræður tann reina sosialisma.

Borgarar verða kúgaðir, sendir í útlagd, eingin fri pressa, eingi fri fakfeløg, og matverur mangla í hoptali.

Seinast var víst til verkföllini í Polen. Peikifingurin kemur eisini fram. »Koma sosialistar framt í

Føroyum, so missa tit øll rættindi«.

Ein skuldi hugsa sær, at tá slík upplýsing verður givin, so at eisini varð sagt frá, um sosialisma verður praktiserað eins allastaðni. Men so verður ikki gjørt.

Øll vita vit, at tað eru nógv harrans ár síðan, at sosialdemokratir – Javnaðarflokkar kvettu við kommunismuna.

Hetta varð grundað á tey demokratisku rættindini fyrri tann einstaka borgaran. Eingin kann ávísja, at har javnaðarflokkurin hevur sitið í stjórn – og bestu dømini hetta eru Norðanlondini – er nøkur kúgan farin fram. Vert er at vísa á, at í hesum londum hava teir kommunistisku flokkarnir onga ávirkan.

Hesi lond hava við javnaðarflokkinum á odda vunnið borgarum sínum tann hægsta livifótin í

Ernst Hansen
valevni
í Suðurstreymoy

heiminum. Í hesum londum er tann best útbygda sosiala skipanin galdandi. Og í hesum londum er heimins best skipaða tryggin fyrri hvønn einstaka borgaran.

